

*Не влизат
на 12.01.98*

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дл. № 24/К 9.18/97

Дата 12.01.1998

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА
И СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА
№ 11.00.23
СОМБЛ. 10.01.98

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

по Конституционно дело N 18 от 1997 година

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Като заинтересувана страна по конституционно дело N 18 / 97 г.
конституирана с определение на Конституционния съд от 09.12.1997г.
изразявам следното становище :

Искането на Главния прокурор на Р. България за обявяване проти-
воконституционност на чл. 47В от Закона за пенсиите се основава
единствено на едно от заключенията по предишно решение на Конститу-
ционния съд по Конституционно дело N 6 от 1997г., без обаче да се
държи сметка за останалите в него.

В това решение, Конституционния съд действително е приел, че
„Конституцията изисква от законодателя да се въздържа от актове,
които накърняват даденото, вече осъществено от гледище на
фактически състав право“ имайки предвид последващо ограничаване на
придобита вече пенсия.

В конкретния случай, обаче разпоредбата на чл. 47 В ЗП е
коренно различна от тази на атакувания преди това чл. 50 ЗП. В същото
дело Конституционният съд е приел, че системата на пенсионното

осигуряване е изградена по начин, който включва определени условия за придобиване на право на пенсия и те са „определяне на момента, в който пенсионното плащане може да се претендира, както и на неговия размер“ като при наличието на тези условия правото на получаване на пенсия, възниква в цялото свое съдържание. Конституционноправната защита, е отбелязано в решението „включва както задължението на държавата да предвиди (в смисъл да създаде) поначало по законодателен път система на обществено (и по-специално на пенсионно осигуряване), така и задължението да гарантира конкретната реализация“ на съответните плащания.

Разпоредбата на чл. 47В ЗП е едно от условията при отпускане на пенсия, защото с нея се определя и размера на плащането. Тя има за цел освен това и да гарантира конкретната реализация на това право. И това в никакъв случай не я прави противоконституционна. Тя не може да стане такава даже и заради това, че води до „недопустимо изравняване на размера на получаваните пенсии“, (нещо по което може да се спори), а още по-малко и поради това, че както се сочи в искането, е въведена от необходимостта от социална справедливост. Ако тази социална справедливост се постига (а това е така, защото в Закона за пенсиите се определят минимални и максимални размери на пенсиите), то в никакъв случай това не е противоконституционно. Обратното би означавало, че такива са и всички разпоредби по общественото осигуряване определящи размерите и срокове за плащане на паричните обезщетения при временна нетрудоспособност, сроковете за плащания при гледане на болен член на семейството или болно дете, месечните добавки за деца и т. н. Нещо повече, с определяне на минимални и максимални размери на пенсиите се гарантират права по пенсионно осигуряване на всички лица, независимо от това кога са се пенсионирали и независимо от това какъв е бил размерът на брутното им възнаграждение, послужило за база при отпускане на пенсията.

С оглед на изложеното, моля господа Конституционни съдии да оставите без уважение искането на Главния прокурор на Р. България за

установяване на противоконституционност на чл. 47В от Закона за пенсията.

